

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/60/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114011894
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2114011894.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Andrey Kondllovej, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.X.XXXX v C., bytom D. D. XXXX/XX, C., tohto času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov v inej trestnej veci, pre prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 14.2.2023, sp. zn. 4T/93/2014, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.8.2023 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno e), odsek 3 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovanému A. B. zrušuje vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovaný

A. B. E. A. F. G. H. I. , nar. XX.X.XXXX v C., bytom D. D. XXXX/XX, C., tohto času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Leopoldov

odsudzuje:

Podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno l) Trestného zákona, § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, 1 (jeden) mesiac a 11 (jedenásť) dní.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušuje výrok o treste uloženom v rozsudku Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 8T/23/2018 z 13. júna 2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/50/2017 z 23. augusta 2018, právoplatným 23. augusta 2018, rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/92/2018 zo 6. novembra 2018, právoplatným 11. októbra 2019, trestnom rozkaze Okresného súdu Žilina sp. zn. 35T/6/2019 z 31. januára 2019, právoplatným 20. októbra 2019, rozsudku Okresného súdu Čadca sp. zn. 1T/134/2018 z 27. marca 2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/45/2019 z 29. októbra 2019, právoplatným 29. októbra 2019, rozsudku Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 3T/29/2018 z 27. novembra 2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/6/2020 z 26. mája 2020, právoplatným 26. mája 2020, trestnom rozkaze Okresného súdu Nitra sp. zn. 21T/74/2019 z 9. decembra 2019, právoplatným 9. decembra 2019, rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T/35/2018 z 3. decembra 2020, právoplatným 3. decembra 2020, rozsudku Okresného súdu Čadca sp. zn. 2T/169/2017 zo 16. decembra 2020, právoplatným 27. apríla 2021 a rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/14/2019 zo 16. septembra 2021, právoplatným

3. novembra 2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ť o v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súd Trnava (ďalej len „okresný súd“) zo dňa 14.2.2023, sp. zn. 4T/93/2014 bol okrem iných obžalovaný A. B. (ďalej len „obžalovaný“) na základe viny uznanej rozsudkom okresného súdu sp. zn. 4T/93/2014 zo dňa 11.12.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6To/22/2020 zo dňa 6.10.2020, odsúdený podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno l), § 37 písmeno h), m), § 38 odsek 2 a 4, § 41 odsek 1, § 42 odsek 1 a 2 a § 46 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 6 mesiacov, podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia a podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona boli zrušené výroky o trestoch uložených v rozsudku Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 8T/23/2018 z 13. júna 2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/50/2017 z 23. augusta 2018, právoplatným 23. augusta 2018, rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/92/2018 zo 6. novembra 2018, právoplatným 11. októbra 2019, trestnom rozkaze Okresného súdu Žilina sp. zn. 35T/6/2019 z 31. januára 2019, právoplatným 20. októbra 2019, rozsudku Okresného súdu Čadca sp. zn. 1T/134/2018 z 27. marca 2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/45/2019 z 29. októbra 2019, právoplatným 29. októbra 2019, rozsudku Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 3T/29/2018 z 27. novembra 2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/6/2020 z 26. mája 2020, právoplatným 26. mája 2020, trestnom rozkaze Okresného súdu Nitra sp. zn. 21T/74/2019 z 9. decembra 2019, právoplatným 9. decembra 2019, rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T/35/2018 z 3. decembra 2020, právoplatným 3. decembra 2020, rozsudku Okresného súdu Čadca sp. zn. 2T/169/2017 zo 16. decembra 2020, právoplatným 27. apríla 2021 a rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/14/2019 zo 16. septembra 2021, právoplatným 3. novembra 2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Okresný súd vo vzťahu k obžalovanému rozsudok odôvodnil tým, že jeho vina je právoplatne uznaná rozsudkom okresného súdu sp. zn. 4T/93/2014 zo dňa 11.12.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6To/22/2020 zo dňa 6.10.2020, kde vo vzťahu k obžalovanému na základe jeho odvolania z dôvodu, že mu mal byť ukladaný súhrnný trest, odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu s tým, že úlohou okresného súdu bude pripojiť si všetky relevantné spisy týkajúce sa predchádzajúcich odsúdení obžalovaného, ktoré môžu mať vplyv na ukladanie trestu.

Okresný súd po zabezpečení všetkých relevantných rozhodnutí obžalovanému ukladal súhrnný trest k predchádzajúcim deviatim odsúdeniam uvedeným vyššie, nakoľko mal za preukázané, že skutok v danej trestnej veci, ktorý sa stal dňa 25.3.2014, je v súbehu so skutkami z roku 2017 až 2018 v týchto odsúdeniach, a preto prichádza do úvahy ukladanie súhrnného trestu. Okresný súd mal súčasne preukázané, že posledný ukladaný súhrnný trest odňatia slobody rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 3T/29/2018 zo dňa 27.11.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/6/2020 zo dňa 26.5.2020 vo výmere 2 roky so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia obžalovaný vykonal dňa 11.2.2021. Okresný súd nezistil dôvody na upustenie od uloženia súhrnného trestu v danej trestnej veci, keďže mal za to, že uložený dvojročný trest odňatia slobody nebol na nápravu obžalovaného dostatočný, preto obžalovanému ukladal súhrnný trest, pri ktorom zohľadnil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona a dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písmeno h), m) Trestného zákona, pričom trest mu ukladal podľa prísnejšieho ustanovenia § 364 odsek 1 Trestného zákona, kde je trestná sadzba do troch rokov, keďže všetky predchádzajúce odsúdenia boli podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona, kde je sadzba do dvoch rokov. Pri prevahe priťažujúcich okolností sa dolná hranica trestnej sadzby zvyšovala o jednu tretinu na 1 rok a súd tak ukladal trest v sadzbe 1 rok až 3 roky, pričom za zákonný a spravodlivý trest považoval trest vo výmere 2 roky a 6 mesiacov zohľadniac aj časový odstup od spáchania skutkov a dobu výkonu väzby v danej veci.

Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní v neprítomnosti obžalovaného, si obhajkyňa obžalovaného aj prokurátor ponechali lehotu na vyjadrenie.

Prokurátor podaním doručeným súdu dňa 15.2.2023 sa vzdal práva na podanie odvolania vo vzťahu k obžalovanému.

Obžalovaný, ktorý nebol pri vyhlásení rozsudku prítomný a ktorému bol rozsudok doručený dňa 2.3.2023, si podal podaním odoslaným na poštovú prepravu dňa 13.3.2023 odvolanie, v ktorom namietol neprimeranú dĺžku konania, kedy od spáchania skutku uplynulo 9 rokov, preto žiadal použitie ustanovenia § 39 Trestného zákona.

Obžalovaný prostredníctvom obhajkyne podaním doručeným súdu dňa 27.3.2023 doplnil odôvodnenie odvolania poukazujúc na to, že súhrnný trest bol ukladaný pri hornej hranici trestnej sadzby, čo vzhľadom na dĺžku konania, mieru zavinenia a postoj obžalovaného k prejednaniu veci považuje za neprimeraný trest a navrhuje, aby bolo obžalovanému upustené od uloženia súhrnného trestu alebo aby mu bol uložený súhrnný trest navýšený len o vykonanú väzbu v danej trestnej veci.

Krajský súd v Trnave vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavil prokurátor krajskej prokuratúry, ktorý navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť s poukazom na jeho trestnú minulosť ako aj súbeh trestných činov. Obhajkyňa obžalovaného predniesla konečný návrh v súlade s písomne odôvodneným odvolaním a obžalovaný sa pripojil ku konečnému návrhu svojej obhajkyne.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 odsek 1 Trestného poriadku, odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

- súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
- hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku, odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 odsek 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané

v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd (ďalej len „krajský súd“) podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 odsek 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku krajský súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Pokiaľ ide o obžalovaným A. B. napadnutý výrok o súhrnnom treste, je potrebné uviesť, že krajský súd pri preskúmaní odvolania zistil, že okresný súd postupoval správne pri posúdení toho, že obžalovanému treba ukladať súhrnný trest a že súhrnný trest má byť ukladaný až k deviatim odsúdeniam obžalovaného. Obžalovaný skutok v danej trestnej veci spáchal dňa 25.3.2014, teda skôr ako bol vo veci Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 8T/23/2018 dňa 13.8.2018 vyhlásený rozsudok, ktorý v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/50/2018 nadobudol právoplatnosť dňa 23.8.2018, pričom následnými ôsmimi odsúdeniami z rokov 2018 až 2021 (Okresným súdom Trenčín sp. zn. 2T/92/2018 z 6.11.2018, Okresným súdom Žilina sp. zn. 35T/6/2019 z 31.1.2019, Okresným súdom Čadca sp. zn. 1T/134/2018 z 27.3.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/45/2019 z 29.10.2019, Okresným súdom Topoľčany sp. zn. 3T/29/2018 z 27.11.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/6/2020 z 26.5.2020, Okresným súdom Nitra sp. zn. 21T/74/2019 z 9.12.2019, Okresným súdom Banská Bystrica sp. zn. 1T/35/2018 z 3.12.2020, Okresným súdom Čadca sp. zn. 2T/169/2017 z 16.12.2020 a Okresným súdom Kežmarok sp. zn. 7T/14/2019 z 16.9.2021) bolo rozhodované u ukladaní súhrnného trestu k tomuto odsúdeniu, resp. o upustení od uloženia súhrnného trestu, keďže všetky skutky v týchto odsúdeniach boli spáchané v období od januára 2017 do marca 2018 vo forme prečinov podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona, a teda boli v súbehu aj so skutkami v prejednávanej trestnej veci. Okresný súd v napadnutom rozsudku podrobne uviedol všetky citované rozhodnutia, ktorých skutky boli v súbehu, a krajský súd naň v tomto smere odkazuje. Súčasne okresný súd správne vyhodnotil, že skutok v prejednávanej veci zo dňa 25.3.2014, nie je v súbehu so skutkami z roku 2011, vo vzťahu ku ktorým bol prvý trestný rozkaz za jeden z týchto skutkov doručený obžalovanému dňa 7.11.2013, a to vo veci Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 11T/155/2013, kde bol trestný rozkaz vydaný dňa 30.9.2013 a nadobudol právoplatnosť dňa 2.4.2014, čím prišlo k prerušeniu súbehu medzi skutkami z roku 2011 a skutkom v prejednávanej veci. Taktiež okresný súd správne posúdil, že skutok v prejednávanej veci nie je v súbehu so skutkom zo dňa 11.11.2022, za ktorý bol obžalovaný odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/230/2022 z 14.11.2022, právoplatným dňa 14.11.2022, nakoľko súbeh týchto skutkov prerušilo vyhlásenie rozsudku Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 8T/23/2018 z 13.06.2018.

Okresný súd správne vyhodnotil aj skutočnosť, že súhrnný trest je potrebné obžalovanému ukladať podľa najprísnejšie trestného činu podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona, kde je trestná sadzba až tri roky, zatiaľ čo podľa ustanovenia § 221 odsek 1 Trestného zákona, za ktorý trestný čin bol obžalovaný odsúdený vo všetkých súvisiacich deviatich odsúdeniach, je trestná sadzba až dva roky.

Pri vyhodnocovaní poľahčujúcich a priťažujúcich okolností okresný súd pochybil v tom, že obžalovanému priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona, hoci v prejednávanej veci sa obžalovaný k trestnému činu priznal a tento oľutoval, avšak na priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti pri súbehu trestných činov možno na takúto poľahčujúcu okolnosť prihliadať len v prípade, že sa vzťahuje k všetkým trestným činom, ktoré sú v súbehu, čo v danom prípade nebolo možné obžalovanému priznať, už len s ohľadom na odsúdenie Okresným súdom Ružomberok sp. zn. 8T/23/2018 zo dňa 13.6.2018, kde obžalovanému táto poľahčujúca okolnosť priznaná nebola. Napriek tomuto pochybeniu okresného súdu krajský súd z dôvodu nepodania odvolania prokurátorom v neprospech obžalovaného, nemohol toto pochybenie napraviť nepriznaním tejto poľahčujúcej okolnosti obžalovanému, nakoľko by to bolo v jeho neprospech. Čo sa týka posúdenia priťažujúcich okolností, tieto okresný súd vyhodnotil správne a u obžalovaného bolo potrebné prihliadnuť na priťažujúce okolnosti podľa § 37 písmeno h) trestného zákona, že spáchal viac trestných činov (prečin výtržníctva a prečiny podvodu) a podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, že už bol za trestný čin odsúdený, zohľadniac odsúdenia obžalovaného pred

spáchaním prvého skutku zo súbehu, teda pred 25.3.2014, kde možno okrem iných nepodmienečných odsúdení, ktoré nemá obžalovaný zahľadené, prihliadnuť na odsúdenie Okresným súdom Trnava sp. zn. 3T/251/2005 z 7.11.2006, kde bol obžalovanému uložený 3 ročný nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý vykonal 10.4.2009.

Pri prevahe priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami sa podľa § 38 odsek 2 odsek 4 Trestného zákona zvyšovala dolná hranica trestnej sadzby podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona o jednu tretinu, teda súd mal obžalovanému ukladať trest v sadzbe 1 rok až 3 roky, zohľadniac, že posledný trest, ku ktorému treba obžalovanému ukladať súhrnný trest bol trest odňatia slobody vo výmere 2 roky nepodmienečne. Prihliadnuc na spôsob spáchania činov, ich následky, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, a to vo vzťahu ku všetkej zbíhajúcej sa trestnej činnosti, zohľadniac, že vo vzťahu k spáchaným podvodom bol obžalovanému ukladaný súhrnný trest na hornej hranici trestnej sadzby, a že skutky v prejednávanej veci sú menšej závažnosti s ohľadom na mieru účasti obžalovaného na nich (za jedným z poškodených sa obžalovaný spolu s dvomi spolupáchateľmi len spoločne rozbehol a druhého poškodeného udrel do tváre) a že od spáchania skutkov v danej veci (25.3.2014) uplynulo viac ako 9 rokov, mal krajský súd dôvodne za to, že na ochranu spoločnosti a výchovu obžalovanému bude postačovať aj súhrnný trest vo výmere 2 roky, 1 mesiac a 11 dní, teda kratší súhrnný trest ako ukladal okresný súd. Obžalovaný bol v prejednávanej veci vo väzbe od 25.3.2014 do 6.5.2014, teda 1 mesiac a 11 dní, kedy bol prepustený z väzby za účelom jeho dodania do výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 11T/155/2013 zo dňa 30.9.2013, právoplatným 2.4.2014. Krajský súd tak obžalovanému uložil súhrnný trest zvýšený o dobu vykonanej väzby v prejednávanej veci, čo aj s ohľadom na vyššie uvedené okolnosti skutku v tejto veci, ako i čas, ktorý uplynul od spáchania skutku, aj napriek horšej prognóze nápravy obžalovaného s ohľadom na jeho trestnú minulosť, považuje za trest primeraný a zákonný, ukladaný v hornej polovici upravenej trestnej sadzby. Vyšší trest by nebol úmerný k spáchanému trestnému činu vzhľadom na mieru účasti obžalovaného na skutkoch v prejednávanej veci, zohľadniac aj hľadiská individuálnej a generálnej prevencie.

S ohľadom na uvedené skutočnosti krajský súd napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu, keďže uložený trest bol neprimeraný a v zmysle § 322 odsek 3 Trestného poriadku obžalovanému uložil miernejší súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, 1 mesiac a 11 dní. Takto uložený trest považoval krajský súd za dostatočný a spravodlivý, zodpovedajúci potrebám generálnej, ako aj individuálnej prevencie, ktorý zároveň bude dostatočným prostriedkom na dosiahnutie účelu trestu, ako ho má na mysli Trestný zákon.

K samotnému trestu je potrebné uviesť, že je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'ami. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu.

Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatela a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

Z vyššie uvedených dôvodov bolo preto rozhodnuté spôsobom uvedeným vo výrokoch tohto rozsudku krajského súdu.

Tento rozsudok bol prijatý jednomyseľne (§ 163 odsek 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.